



## BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

## DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 1<sup>sten</sup> Junij.

Eene lijdelijke staatkunde schijnt thans het algemeen beginsel der Europeische Mogendheden te zijn. Gebeurtenissen, waarvan eene enkele, voorheen de gansche Wereld, in eene lichte haaije vlam zoude doen uitbarsten, volgen elkander op en worden met eene verwonderenswaardige kalmte, welke bijna in onverschilligheid ontaart, gade geslagen, en het blijkt het vaste voornemen van elk kabinet te zijn, om ieder voorval waaruit ezig geschil ontstaat, niet meer met het Zwaard, maar met de Pen te veroffenen. Deze is gewis eene zeer menschlievende en tevens zinnige staatkunde, en wanneer dezelve algemeen aangenomen wierde, zou men eene groote verbetering in den maatschappelijken toestand te weeg brengen. Het doeleinde toch van iederen strijd, van alle oorlogen is ongetwijfeld, het bijleggen van gevezen geschillen; wanneer men nu door eene naauwkeurige kansberekening, zich vooral op dat standpunt weet te plaatsen, hetwelk men vermoedelijk na den strijd zou verkregen hebben, dan kan men immers de tijd, de kosten en hetgene wellicht van nog grooter belang is, de slagen uitsparen, en gevolglijk zou eene algemeene en lang gewenschte ontwapening, wel eens niet meer eene herschenschim kunnen zijn. Daardoor wordt de Staatkunde op een gelijken voet met de Wiskunde gebracht. De oplossing der moeilijke mathematische problemata, geschiedt door het a priori veronderstellen, dat men de te zoeken hoeveelheden reeds kent; ingewikkelde staatkundige kwestien kunnen eveneens op zoodanige wijze behandeld worden.

In het fransche dagblad *le Temps* leest men het volgende:

De verlegenheid van de regering is groot, moeilijke vraagpunten wachten eene beslissing. Er is eene vermoedelijke aanraking tusschen de Belgen en koning Willem, vóór te komen; de Vendée te bevredigen, en de orde, welke door het tusschen de ambtenaren en de bevolking heerschende misverstand gestoord is geworden, te herstellen. Daarbij voegt men de uitgestrektheid van onze ellende, de vervallene nijverheid door zoo vele aanrandingen geteisterd, de staking van allen arbeid, door de belemmering des handels, denkt men aan de ijverige zorgen en voorbehoedende middelen, die de voortdurende verspreiding van de epidemische ziekte vereischen; en de noodzakelijkheid waarin het land verkeerd, van eene krachtige hand te bezitten, om al die gewichtige aangelegenheden te besturen, zal tastbaar worden.

Dat Frankrijk niet anders bestuurd kan worden, dan door krachtige middelen en strenge wetsverordeningen, heeft ons de ondervinding der laatste tijden reeds geleerd. Napoleon heeft daarvan het voorbeeld gegeven, en de sedert zijne overwinning voorgevallen gebeurtenissen, leveren alle dagen het bevestigend bewijs daarvan op, maar de moeilijkheden om Frankrijk te besturen, sluiten onzes inziens de noodzakelijkheid niet in, om zich met de geschillen tusschen koning Willem en de Belgen, te bemoeijen, en het komt nog al vreemd voor, eene Natie zich ongevraagd met aangelegenheden van vreemde volken

te zien inlaten, die onbewimpeld te kennen geeft dat zij niet in staat is zich zelve te besturen.

Duitschland, volgens hetzelfde, blad broeit heimelijk deszelfs gramschap, want de uitbarstingen die aldaar van tijd tot tijd plaats hebben, zijn meer de uitwerkingen eener jeugdige opgetogenheid, dan de uitdrukking van het algemeen gevoel. De kleine Duitse vorsten nemen intuschen behoedsmiddelen aan. In Beijeren heeft men onder strenge strafbepalingen de bijeenkomsten van studenten verboden; een nuttelooze maatregel volgens *le Temps*, dewelke strekt om het gevaar te vergroeten. Te Kassel is men gonadzaakt, de troepen die de ontvangsten der in- en uitgaande regten hielpen inzamelen, terug te roepen; eindelijk heeft de hertog van Nassau geweigerd, het adres zijner staten aan te nemen; derzelver ontbinding mag derhalve als zeer nabij beschouwd worden.

Zoo oordeelt men in Frankrijk over staatkundige aangelegenheden, en het is nuttig zich met vroeemde inzichten deswege bekend te maken.

Was de Koning van Engeland overgegaan tot de benoeming van een aantal Pairs, of had zelfs het afgetreden ministerie een zoodanigen maatregel gevorderd, dan ware niet alleen de grondwet geschonden, maar zelfs niet overeenkomstig de beginselen waarop de reform-bill berust gehandeld. Het oogmerk dier bill was immers om aan bijzondere geslachten, Burgten of Genootschappen, (corporation) het regt om parlementsleden te benoemen, te ontnemen, en hoe wilde men daartoe geraken? Door aan de kroon dat overwigt toe te kennen, waarvan men de aristocratie wenscht te berooven, door aan lieden, niet daartoe gerechtigd, eene stem in het eene huis te geven, ten einde soortgelijke misbruiken in het andere voor te komen. De ministers hebben 35 stemmen tegen zich gehad; om hun de kans van eene meerderheid te bezorgen, zouden er op zijn minst vijfzig nieuwe Pairs moeten benoemd worden, en nog is het twijfelachtig of dat getal voldoende geweest zou zijn; maar gesteld dat de bill dien ten gevolge doorgestaan ware, zou de kroon zich niet bij de eerstkomende gelegenheid van dit voorbeeld kunnen hediend hebben, om andere maatregelen meer in derzelver bijzonder belang te doen aannemen, of wel om de volkstem te overweldigen? De Koning heeft derhalve den eenigsten weg, dien hem overbleef, ingeslagen; de benoeming van Pairs is eigenlijk aan het hoofd van den staat toegestaan, niet om de stem van het parlement te verkrachten, maar om aan den staat bewezene diensten, of uitstekende deugden te beloonen; ook kennen wij geen voorbeeld in de Engelsche geschiedenis, van eene benoeming van zoo aanzienlijk een aantal Pairs als hier zou versischt worden, ten einde eenig staatkundig oogmerk te bereiken. In het jaar 1790 zond de heer Pit Vier Barons naar het huis der Lords; in 1792, *Een*; in 1793, *Een*; in 1794, *Vijf*; in 1796, *Acht*; in 1797, *Acht*; in 1799, *Een*; in 1800, *Twee*; dus in elf jaren niet meer dan *Dertig*. Lord Sidmouth benoemde er in 1801 en 1802, *Elf* en wijlen de hertog van Portland, maakte er in 1806 ook *Elf*; tusschen 1806 en 1820 waren de benoemingen zeer zeldzaam; in dat tijdstip zijn slechts *Vijftien* nieuwe Pairs gemaakt, waaronder *Vijf* militairen, en *Een* den

voorzitter (Speaker), lord Colchester, waren. In het jaar 1821 benoemde lord Liverpool er op eenen dag *Elf*, allen staatkundige Pairs; in 1823 kwam er *Een* bij; in 1824, *Twee* en in 1826 *Negen* op eenen dag, door denzelfden minister benoemd. Canning, voegde in 1827 *Vijf* nieuwe Barons bij het huis der Lords. De hertog van Wellington benoemde er *Negen* en de zoo even afgetredene ministers vermeerderden het getal met *Negen en Twintig*. Zoo dat er reeds gedurende de laatste veertig jaren 135 Barons gemaakt zijn, waaronder de hoogere titels niet eens begrepen zijn. Het geheele huis van Pairs bedraagt slechts 370. *Zes en Dertig* zijn er door de Whig partij benoemd.

Steeds maken de Fransche berigten gewag van oproerige bewegingen; wij hadden gedacht dat de mislukte poging der Carlistische partij te Marseille en elders, en de in beslagname van eenigen der belluans, zoo niet van de hertogin van Berry zelve, den moed aan de aanhangers van de Bourbons zou ontnomen hebben, maar zij schijnen integendeel door tegenspoed nieuwe krachten te verkrijgen, en alles voorspelt voor dat ongelukkig land nog eene lange en hevige reeks van geweldigeschokken. Om zich een behoorlijk denkbeeld van de geestgesteldheid der Franschen te vormen, dient men wel doordrongen te zijn van den toestand en de begrippen der partijen aldaar, daartoe is eene algemeene kennis der voornaamste gebeurtenissen in dat land, sedert 1789 noodzakelijk; maar bovenal dient men, met de gezindheid der tegenwoordige staatlieden bekend te zijn.

## MENGELINGEN.

## DE DIAMANTEN IN BRAZILIË.

De goudzoekers in de kleine stroomen van *Milho Verde* en *Santa-Gonzales* ontdekten het eerst in die omstreken, kleine steentjes van eene zonderlinge kleur en buitengewoon glans. Deze steentjes werden gedurende verscheidene jaren voor speelgoed aan kinderen gegeven, en deze bezigden dezelve om de punten in het liefkoosd spel van de *vollarete* op te tellen. Eindelijk kwam een Officier die lang te Goa in de Oost-Indiën gewoond had, in het *Comarca* (district) aan, en op den vorm en luister van deze steentjes opmerkzaam gemaakt wordende, ontdekte hij, na eenige nasporingen dat het diamanten waren. Hierop verzamelde hij dadelijk eene groote hoeveelheid dier gestanten, en zond ze naar Holland; alwaat de slippers met verbazing ontdekten dat al die steenen, brillanten van het eerste water waren. Men begrijpt ligtelijk dat, zoedra dit berigt in Brazilië ontvangen werd, de vroegere legpenningen der kinderen allen opgekocht werden, en geheel verdwenen.

Alstoen kondigde de Portugesche regering een besluit af, al de diamanten in dat district dan eigendom der kroon verklarende, en lang verkeerde men in de veronderstelling dat diamanten nergens anders dan in het district van *Serra-do-Frio* aanwezig waren; maar dit bleek weldra niet het geval te wezen. Men vindt die gestoenten overal in Brazilië, voornamelijk in de afgelegene provinciën van *Goyares* en *Matto Grosso*. Zelfs heeft men er op den top van de hoogste gebergten ontdekt. De Braziliaansche bergstofkundigen zijn van oordeel

dat diamanten in de bergen ontstaan, en dat men ze in vervolg van tijd, in zulke groote menigte vinden zal, dat dezelve van weinige of geene waarde, meer zullen zijn.

De grootste diamant die in de wereld bekend, is in de rivier Abarte aan het Noord-Westen, negentig uren van Sarra do-Frio, gevonden. De geschiedenis van deze ontdekking is merkwaardig. Drie Brazilianen met namen: ANTONIO DE SOUZA, JOSÉ FELIX GOMEZ en THOMAS DE SOUZA, waren voor zekere misdaden tot eene eeuwige ballingschap naar de akeligste streken, van het binnenland, veroordeeld; het was wreede straf, maar het land waarnaar men hen vervoerde, was het rijkste der wereld. Aldaar vloeyde iedere stroom over eene kil van goud, elke bergengte was overvloedig van diamanten voorzien; en deze ongelukkige lieden vleiden zich steeds met de hoop om door de ontdekking van een' rijken goudmijn, hun rampzalig lot te zullen verzachten. Gedurende zes jaren doorkruisten zij in alle rigtingen, het land, zonder de minste ontdekking te doen; eindelijk begunstigde hen de fortuin. Door eene langdurige droogte geraakte de rivier geheel droog, en terwijl zij daarin naar goud zochten, vinden zij eenen diamant eene ons gewigt inhoudende. Deze ontdekking verschafto hun groote vreugde, en zij besloten zich naar Villa Rica te vervoegen, hunne diamant te vertoonen, en zich op de genade der kroon te verlaten. De Gouverneur van die stad bij het heschouwen van de grootte en laister van dien steen ter naauwernood zijne eigene gewaarwordingen vertrouwend, riep dadelijk eene Commissie van Ambtenaren met zoodanige onderzoekingen belast. bijeen, en deze verklarende dat de steen in de rivier Abarte gevonden, wezenlijk een' diamant was, werd denzelven terstond naar Lissabon opgezonden. Het is onnoodig hier bij te voegen, dat de gratie voor de drie verbanneenen zich niet lang liet wachten.

Deze vermaarde diamant is door ROMÉ LISLE, op de verbazende som van drie miljoenen ponden sterling geschat; de laatste Koning van Portugal die een groot liefhebber van edele gestecaten was, liet denzelven doorboren, en droeg dien op dagen van plegtigheid, om zijnen hals; het is bekend, dat geen ander Vorst eene verzameling van diamanten bezat, die met de zijne in grootte in vergelijking kon komen.

## N E D E R L A N D.

Waar, waar ook, in 't verblinde Euroop,  
De volken oproer stichten,  
En met eep woeste vrijheidstoorts  
Dat werelddeel verlichten.

Waar ook een helsche tuimelgeest,  
Uit de afgrond op komt dagen,  
De orde, wet en recht vertreedt,  
En knijpt met felle slagen.

Waar ergens — niet in Nederland,  
Schoon klein, van elk verlaten;  
Daar praalt de wijsheid van den Vorst,  
De trouw der onderzaten.

Hun heldenmoed, hun dapperheid  
Verwon de magt der Belgen,  
En kroonde met onwelkbare eer  
Des Koning's edle Telgen.

Hanne eendragt, deugd, hun godsdienstmin  
Rekrachtig 's Vorsten pogen,  
En schraagt den wakk'ren heldenarm,  
Die Neerland zal verhoogen.

En, hoe het eind der worst'ling zij,  
Of lijden of verblijden,  
Zijn grootheid schittert in 't bestuur,  
Als onze moed in 't strijden,

Ja, *Eerste WILLEM*, edle Vorst!  
U blijven wij vereeren,  
En, wat op aard' bezwijken moog',  
U trouw en liefde zweren.

Al faalt het heiligste verbond  
Door Vorsten eens bezworen,  
De God der Vad'ren, Neêrlands God,  
Is niet voor ons verloren.

Zijn arm bragt heil en redding aan,  
Bij Zeelands vruchtb're beemden,  
Bewoog door storm het pekelveld,  
Voor 't zidd'end oog der vreemden.

De Britsche Vloot, door schrik vermand,  
Ontwijkt de vrije stranden,  
En brengt de maar aan Albion:  
„God strijdt met deze landen.”  
Verneem die maar, o trotsche Brit!  
Zij dreune u' luid in de ooren,  
En doe tot aan uw versche ree,  
Den schellen pagalm hooren.  
En weet, dat onzer Vad'ren leus  
Ook de onze steeds zal wezen:  
„Met God voor 't recht ten kamp te gaan,  
En dan geen magt te vreezen.”  
Naakt ooit uw wreede Luipaard weêr,  
Wij snellen naar de stranden,  
En sterven daar den heldendood,  
Of leven vrij van banden.

H. KNIJFF, Az.

## ADVERTISSEMENTEN.

**N. L. BRAAM**, Exploiteur bij den *Hof van Civile en Krimineele Justitie* dezer Kolonie, zal op Vrijdag den 3<sup>den</sup> Augustus 1832, des Morgens den klokke negen uren, ter Kasteleijne van het *Hof van Civile en Krimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het **TOONEEL-GEBOUW** en **ERF**, staande en gelegen aan de *Saramaccastraat*, bekend onder L. D. N°. 44; aankomende den Boedel ISAAC ABENDANON.

Het **HUIS** en **ERF**, aan de *Wagewerstraat*, bekend onder L. D. N°. 75; aankomende **ANDRESA HENRIETTA VAN DER ZIEL**.

Paramaribo den 28 Julij 1832.

Wordt bij *Publike Inschrijving*, aan den meest biedenden, (mits goedgekeurd wordende,) te **KOOP** aangeboden, van de Plantaadje *Beudstust*:

Voertien balen Schoone en twee dito Vuile **KATOEN**; — van Heden af te bezigtigen in het Waaggebouw.

De Inschrijvings-Biljetten zullen ter Griffie van den *Hof van Civile en Krimineele Justitie* worden aangenomen, op Vrijdag den 3<sup>den</sup> Augustus e. k., als wanneer dezelve op den 4<sup>den</sup> daaraanvolgende, door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 31 Julij 1832.

WENTHOLT, Seq. c. s.

De bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop der Plantagie *Weltevreden*, met de daaraan behorende Landereien, Gebouwen, Shuis, Regenbak, enz.; mitsgaders met *Acht* daaraan verbondene Slaven, zal alnu plaats hebben op aanstaande Woensdag, den 8<sup>sten</sup> dezer, des namiddags om vier uren, ten huize van den Vendumeester **M. A. KEYSER**, alwaar de Bewijzen van Eigendom, Inventaris en Koop-Conditiën, ter visie van de Gegadigden liggen.

Paramaribo den 1<sup>sten</sup> Augustus 1832.

G. C. B. WEISSENBRUCH qq.

Aangebragt per de Kapiteins **BART** en **LUIJTJES**, en te bekomen voor *civiele* prijzen, bij den Ondergeteekende.

Een nieuw *uitmuntend Assortiment* Bijouteriën, Heeren en Dames Horologiën, Hemden Linnens, Dril, Boekjesstreep, Kousen, Italiaansche Mans Strochoeden, vilte Mans-, Jongens- en Kinder-Hoeden, sijne zwarte en witte vilte **NATIONALE** Hoeden; Schoenen en groene Muilen, Paarl d'Amour Hemden Knoopjes; blaauw, zwart en groen Drap Peruvienne en Circassienne, geborduurde Dames Kleedjes en Neteldoek, Grootboeken, Journaal, Memoriaal, en andere Boeken, Schrijf- en Postpapier, Wissels en Connossementen in blanco, Muziekpapier, best Kersenwater in kannetjes, en veel andere *Goederen* meer.

Voorts, nog in voorraad: Exquise *Rijn Wijn*, als: *Hochheimer, Rudesheimer, Berg Wijn* en *Forster Traminer*.

E. BEIJER.

**M. MEIJERS**, voornemens met het Schip *Sophia Maria*, Kapt. **RÖPERHOFF**, van hier te vertrekken; verzoekt ten vriendelijksten aan zijne Debiteuren om betaling, als wanneer anders hij in de verplichting zal geraken, hoe ongaarne ook, de nalatigen door *rechtsmiddelen* daartoe te noodzaken; hij recommandeert zijn **WINKEL** aan zijne geëerde Begunstigers en presenteert voor *Civiele prijzen* de volgende **GOEDEREN** te Koop aan, als: Boter, Z. M., Leidsche-, Zwitsersche- en Limburger Kazen; Hammen en gerookt Vleesch; gepookte Zalm in blik, kasseer Vleesch, dito Worst en Tongen; Gort, Groene-, Graauwe- en Spaansche Erwtten; Capusijnders, Thee in flesschen, Trommels Banket en Koek; flesschen Suikergoed, Broodsuiker, Patent- en sijne Sla-Olie; stoopen Rozijnen, Vijgen, Pruimen, Amandelen, Krenten; Sago- en Kraak Amandelen, Wal- en Hazenooten;  $\frac{1}{2}$  tonnen best Princesse Bier, sijn Porselein- en Aardewerk; Mans-, Vrouwen-, Meisjes- en Kinderen Schoenen; en dito Hoeden, Mans-, Vrouwen- en Kinderen Kousen; sijne- en grove Hemden Linnens; sijn Neteldoek en Calicoos; sijn Platille, sijn Garen Batist, Cambriks, Jacoets, Halsdoeken, Haarlemmer Gingang en Vriesch Bont; Dames Kleedjes, Zijde Parapluen, Gewascht Leêr, Geelhegte Houwers en dito Messen; Vloermatten en meer andere Goederen.

**SUPRA FIJN** zwart **LAKEN** en **DRAP PERUVIENNE**; bij **F. G. BERTELSMANN**.

## M. J. COSTER

Heeft ontvangen per Kapt. **L. J. LUTJES**: *Nieuwe Assortimenten* van **MODEWAREN**, nog **VEEL** Eleganter en Fraaijer als de vorige per de Kapiteins **JANSEN, DE JONG** en **RÖPERHOFF**, als:

Essen en Gemoreerde Satijnen en Tassen, in alle kleuren; dito Kreppen, kante Tules Shawls en Voiles; zwarte en witte zijde Heeren en Dames Kousen en dito Handschoenen; alle soorten van Dames Hoeden, dito Linten en Bouquetten; *alles naar de laatste smaak*.

Ook Schoonen in alle soorten; goedkoop **STUKGOEDEREN**, en Versche **PROVISIE**, &c., &c.

**M. A. KEYSER**, zal **MORGEN**, op **VENDU** Verkoopen: Provisiën, Stukgoederen, sijne Linnens, Kousen, Hoornbeesten, geelhechte Houwers en Messen, Suikerkalk en trommels Banket.

**A. SALOMONS** zal **MORGEN**, des namiddags om 4 uren, ten Pakhuize van de geëxisteerd hebbende *Firma* van de Heeren **FERRIER, PARRY & Co.**, op **VENDU** Verkoopen:

Diverse Winkelwaren, Stukgoederen, Glaswerk, Maderawijn, Engelsche Geweer-sloten, dito Kuiper-, Timmer- en Metzel-Gereedschappen, Engelsche Val- en Kalk-Axen, dito Dissels, Boren en Zagen; Raap-Olie, Spermasetie Kaarsen, Zeep en meer andere Goederen.

De ondergeteekende voornemens zijnde voor eenigen tijd de Kolonie te verlaten, roept hij dezen op, alle de genen, die iets van hem te vorderen hebben, om zoo spoedig mogelijk, voldoening te komen erlangen; — terwijl hij zijne Debiteuren uitnodigt, het hem verschuldigde, ter voorkoming van onaangenaamheden, in tijds te willen aanzuiveren.

Paramaribo den 28 Julij 1832.

D. G. NEIJ.

Gedrukt te Paramaribo, bij de Erven **J. BRINK**.